

Ved forslaget foretages en omlægning af årsafgiftssystemet, således at årsafgifter – i modsætning til nu – løbende forfalder i ansøgningsperioden. Som anført i de almindelige bemærkninger er sigtet hermed – udover at det indebærer en mere retfærdig fordeling af omkostningerne ved patentvæsenets drift – en sanering af antallet af patentansøgninger under behandling. Ansøgninger uden teknisk værdi må, som følge af omlægningen af afgiftssystemet i vidt omfang antages at bortfalde. Med henblik på at give patentansøgere en rimelig tid til at gennemtænke, om de vil opretholde indleverede patentansøgninger, fastsættes ved bestemmelsen i nr. 3, at årsafgifter for ansøgninger, der er indleveret før lovens ikrafttræden, tidligst forfalder 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Årsafgifter for tidligere afgiftsår forfalder til betaling samtidig med, at der første gang skal betales årsafgift i overensstemmelse med forslagens regler.

Som anført i bemærkningerne til § 1, nr. 6, har man som følge af årsafgiftssystemet fundet det hensigtsmæssigt at indføre en 2 års frist for begæring om løbedagsforskydning. Da denne regel skal finde anvendelse på alle allerede indleverede ansøgninger, er det fundet rimeligt at fastsætte en yderligere frist på 6 måneder for begæring om løbedagsforskydning i forhold til ikrafttræden af det ændrede årsafgiftssystem.

Til § 4

Bestemmelsen regulerer i hvilket omfang de nye regler finder anvendelse på patenter, der allerede er meddelt ved lovens ikrafttræden. Forslagets hovedregel er, at samtlige bestemmelser, der efter deres indhold vedrører meddelte patenter, finder anvendelse på patenter, der er meddelt før lovens ikrafttræden. Derfra gælder dog de nedenfor anførte undtagelser.

For patenter, der er meddelt mindre end 2 måneder før lovens ikrafttræden, forfalder afgifterne for afgiftsår, der er påbegyndt før meddelelsen, i overensstemmelse med de hidtidige regler i den gældende patentlovs § 42. Denne regel, der alene vedrører patenter, der meddeles i 2 måneders perioden før lovens ikrafttræden, har sin baggrund i den nugældende patentlovs § 42 i henhold til hvilken patenthaveren har en frist på 2 måneder til at betale de i forbindelse med patentets meddelelse forfaldne årsafgifter. Det er ikke fundet rimeligt, at forslagens gennemførelse skulle fratage patenthaveren denne frist.

I forslagens § 1, nr. 21, foreslås en ændres formulering af ugyldighedsgrunden i § 52, stk. 1, nr. 2. Ændringen er ikke fundet at burde anvendes på de patenter, der er meddelt før lovens ikrafttræden, jfr. paragraffens nr. 2.

Da der i flere allerede meddelte patenter er henvist til deponerede mikroorganismer, uanset at den danske patentlovs regler herom ikke har været i kraft, har man endeligt i pkt. 3 fundet det hensigtsmæssigt at præcisere, at bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer kun finder anvendelse på patenter, der er meddelt efter en ansøgning, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.

Til § 5

I § 5 bestemmes det, at beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, i det omfang, det er fastsat i Den europæiske Patentkonvention kan udøves af de i denne konvention nævnte institutioner. Efter gældende ret kan patent for Danmark kun meddeles af danske myndigheder. Den europæiske Patentkonvention vil ikke være til hinder for, at der fortsat meddeles nationale patenter af de kompetente myndigheder i de kontraherende stater, såfremt anmelderen alene ønsker patentbeskyttelse i det enkelte land og indgiver ansøgning dér. En dansk tiltrædelse af konventionen vil derimod indebære, at Den europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent omfattende Danmark. Dette patent har samme gyldighed her i landet som et patent meddelt af danske myndigheder.

Løvforslagets § 5 indebærer derfor, at beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder i henhold til grundlovens § 20, overlades til Den europæiske Patentmyndighed i det omfang, det følger af de enkelte bestemmelser i Den europæiske Patentkonvention med tilhørende dokumenter. Gennem Administrationsrådet har medlemslandene indflydelse på den europæiske myndigheds administrative funktion, herunder de instanser, der behandler klager over myndighedens afgørelser på forskellige stadier af patentansøgningernes behandling. Rådets funktion og beføjelser er fastlagt i konventionens artikler 26–36.

Klager over patentmyndighedens afgørelser kan indgives til særlige appelkamre, jfr. artikel 21 og 22 samt artikel 106–112. Efter konventionen tilkommer det dog de nationale domstole at træffe den endelige afgørelse om gyldigheden af et meddelt europæisk patent samt i alle tilfælde at afgøre retstvister om patentets retsvirkninger. Konventio-